

aarlig 4 pCt. Samtlige Landets Ejendomme have en Værdi af ca. 4.000 Mill. Kr.; Kommunernes Obligations-Prioriteter i disse Ejendomme ville altsaa naa en Værdi af $\frac{2}{10}$ deraf eller 800 Mill. Kr.; Renten heraf er 32 Mill. Kr. Kommunernes samlede Tab i Skatten var ca. 31 Mill. Kr. Kommunerne vinde altsaa ca. 1 Mill. Kr. Til Gengæld for de til Kommunerne afgivne Prioriteter skal Staten godtgøre Ejerne disses Værdi med „kommunale Hypotekbeviser“, der af Staten forrentes aarlig med 4 pCt. (under heldige Konjunkturer ved kontant Udbetaling). Ejendomsbesidderen faar altsaa en fast og uopsigelig 2. Prioritet i sin Ejendom til en aarlig Rente af 4 pCt. Staten maa til Forrentning af Hypotekbeviserne aarlig anvende 32 Mill. Kr., men med en aarlig Ydelse fra Statens Side af blot yderligere $\frac{1}{10}$ pCt. eller 0,8 Mill. Kr., i alt aarlig 32,8 Mill. Kr., kan Staten amortisere hele det af den udstedte Beløb af 800 Mill. Kr. Hypotekbeviser i Løbet af ca. 80 Aar og derefter spare hele denne Udgift.

IV. Det Tab, som Tiendeejerne lide (ca. 6 Mill. Kr.) godtgør Staten disse ved at give dem Tiende-Hypotekbeviser eller Statsobligationer til Beløb af ca. 144 Mill. Kr., hvad der vil svare til en Kapital af 24 Gange Tiendens Værdi, og forrente disse med 4 pCt., eller med aarlig Ydelse af 4,1 pCt. (5,9 Mill. Kr.) ville de være forrentede og amortiserede i Løbet af ca. 80 Aar, hvorefter Staten ogsaa sparer dette Beløb eller aarlig ca. 5,9 Mill. Kr. — Til Dækning af Kommunernes og Tiendeejernes Tab skal Staten altsaa i ca. 80 Aar svare aarlig ca. 39,7 Mill. Kr. Da Statens øgede Indtægt efter I og II blev ca. 39,9 Mill. Kr., vilde Staten faa rigeligt til Dækning af Udgifterne og etter 80 Aar det hele i Overskud.

9. F. t. L. om Afløsning af Tienden. (Landbrugsministeren.) Se pag. 114.

10. F. t. L. om Forandring i Lov om Fiskeriet i Danmark af 5. April 1888. (Bluhme og Alfred Christensen.) [A. Sp. 4729.]

Forelagt i *Folketinget* $\frac{11}{3}$ (F. Sp. 4539). 1. Beh. $\frac{19}{3}$. (F. Sp. 4868). Henvist til Udvalget angaaende internationale Havundersøgelser (Pag. 150 Nr. 16).

Forslaget gaar ud paa, at de i § 56 i Fiskeriloven af 5. April 1888 indeholdte Bestemmelser om Mindstemaal for den Fisk, som maa bringes i Land, ikke skulle komme til Anven-